

[Indenrigsministeren.]

Sandhed en Betegnelse, der har gammel Borgerret i Sproget. Vi finder det allerede i 1672 i den gamle Forordning om Medicis og Apotekere, og vi finder det igen i Forordningen af 1794. Begrebet Kvaksalver er et Begreb, som alle Mennesker forstaar. Det er Betegnelsen paa den, der uden at have Autorisation som Læge befatter sig med Lægevirksomhed i den Forstand, at han praktiserer som saadan, og naar man her i Dag vil, at der skulde ligge noget odiøst i Betegnelsen Kvaksalver, maa jeg sige, at jeg har egentlig Indtryk af, at Bevægelsen er gaaet i modsat Retning, ogsaa efter det ærede Medlem Hr. Svend Nielsens Udtalelser, at det adskillige Steder snarere er et Hædersnavn. I hvert Tilfælde kan jeg ikke se nogen som helst Grund for, at dette gamle udmærkede Ord skulde fordrives af det danske Sprog. Men hvis man i øvrigt kunde blive enig, skulde jeg for min Del selvfølgelig ikke anse det for et stort Spørgsmaal, om dette Ord udgik.

Til § 25 er der dernæst af Mindretallet stillet et Ændringsforslag, der vilde medføre, at selv om en saakaldt Kvaksalver havde udsat et Menneskes Helbred for Fare, skulde han ikke kunne straffes, naar blot Faren ikke er blevet effektiv, saa den paagældende direkte er blevet paaført Skade. Altsaa med andre Ord, vedtages dette Ændringsforslag, skulde Forholdet være dette, at en Kvaksalver skulde uomtvisteligt kunne udsætte et Menneskes Liv for Fare uden at kunne straffes derfor, hvis en eller anden Omstændighed har medført, at den paagældende ikke desto mindre er undsluppet Faren. Det kan ikke være rigtigt. Jeg synes, det er saa uomstødeligt rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at det afgørende ligger dér: Har et Menneske, som udøver en saadan Virksomhed, og som ikke er uddannet som Læge, uomtvisteligt udsat et Menneskes Liv for Fare, da maa den paagældende ogsaa kunne straffes.

I Anledning af det Ændringsforslag, der er stillet til § 26 af Mindretallet angaaende Lysbehandling paa Badeanstalter o. s. v., vil jeg gerne sige, at det er jo noget, der er anerkendt fra alle Sider, at visse Arter af Lysbehandling kan være overmaade farlige, saafremt denne Lysbehandling ikke udøves af Personer, der har fuldt Kendskab til hele dette Problem, eller i hvert Tilfælde udøves under et vist Tilsyn af saadanne. Det gælder Kullysbehandling, og det gælder Kvartslusbade. Efter det Ændringsforslag, der nu er stillet af Fler-

tallet i Forbindelse med mig, vil Forholdet herefter være dette, at der vil være Adgang til at hindre, at saadan meget farlig Lysbehandling finder Sted uden lægeligt Tilsyn, medens i øvrigt selvfølgelig hele den Virksomhed, der udøves med Hensyn til Lysbehandling af forskellig Art paa Badeanstalter, er fuldkommen fri. Jeg maa ogsaa i denne Forbindelse sige, at jeg mindes ikke, at det ærede Medlem i Lægekommisjonen tog noget Særstandpunkt paa dette Omraade.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 51, der tager Sigte paa at give Adgang til Virksomhed for Sygekasser for Personer, der ikke er lægeligt uddannede, ligesom Ændringsforslaget bestemmer, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der af Sygekasserne skal ydes Betaling for en saadan Gerning, skal afgøres af Sygekassebestyrelserne. Jeg skal om hele dette Forhold sige, at jeg tror, at den, der gennemlæser Socialministeriets og Sygekassedirektørens Svar, vil se, at det i og for sig er et ganske overordentlig omfattende Spørgsmaal, der her foreligger. I hvert Tilfælde maa alle være enige i, at det er et Spørgsmaal, som overhovedet ikke kan siges at høre ind under Lægeloven, men maa høre hjemme under Sygekasseloven. De ærede Medlemmer, der ønsker Ændringer i disse Bestemmelser, det være af mere eller mindre vidtgaaende Karakter, bør derfor søge Sygekasseloven ændret.

Maa jeg for øvrigt ogsaa i denne Forbindelse sige, at jeg mindes heller ikke, at det ærede Medlem i Lægekommisjonen tog noget Særstandpunkt paa dette Omraade i det hele taget gælder det for de allerfleste af de Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen og andre, at paa de Punkter har det ærede Medlem ikke taget noget Særstandpunkt i Lægekommisjonen. Altsaa paa det Tidspunkt har disse Spørgsmaal ikke været saa preserende, at det var nødvendigt for det ærede Medlem at fremsætte disse Særstandpunkter, det er først her i Rigsdagen, hvor det er muligt, at det kan være medvirkende til, at Loven strander, at det blev af den overmaade store Betydning for det ærede Medlem.

Angaaende det Ændringsforslag, der af Mindretallet er stillet til Bestemmelsen i § 29 om, at Sager ifølge denne Lov ikke kan slutes uden Dom, medmindre Sundhedsstyrelsen har givet Samtykke dertil, vil jeg gerne sige, at naar jeg har fastholdt Lovforslagets Affattelse, staar det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen antydede, i Forbindelse med, at jeg ønsker,